

line. To ni za gospoda urednika nikaka graja — ravno nasprotno! Saj znanstvena vrednost take knjige je ravno v tem, da z minuciozno natančnostjo spravi vsako žuželko v oni predal, v kateri spada ... „Estetični sladkosnedec“ (str. XI.) seveda v teh predalih ne najde tega, po čemer hrepeni ...

Knjiga je torej pisana za ozki krog znanstvenih folkloristov, kakor n. pr. kako fiziološko delo za strokovnjake. Vendar nosi knjiga naslov „Narodne pesmi“, in zato mislimo, da

nega stališča, ampak ker je instinktivno čutil sorodnost med takimi pesmimi in svojo politiko ...

Gospod urednik zasluži brez dvoma vse priznanje kot nabiravec, registrator in primerjavec. On ima vse prednosti natančnega folklorista.

Drugo vprašanje pa je, če je odbor „Slovenske Maticice“ modro ukrenil, ko je izdal te pesmi kot društveno darilo, namenjeno za najširšo javnost. Ko bi bil izdal te pesmi le za one, ki „znanstveno preiskujejo narodno duše-

JAPONCI SE IZKRCVAJO NA KOREJI.

PO JAPONSKEM IZVIRNIKU.

bi se morala ta knjiga tam ustaviti, kjer neha „pesem“ in se začinja — „blago“. Dokler nosi knjiga pesniško ime, bodo „estetični — sladkosnedci“ seveda sodili knjigo tudi z drugačnega stališča, kakor pa gg. Jagić, Murko itd. Jako smo se začudili, da se gospod urednik zahvaljuje dr. Ivanu Tavčarju, ki je pomogel, da je „Matica“ izdala te pesmi. Mislimo, da nikake krivice ne delamo nikomur, če konstatiramo, da se odgovorni urednik „Slovenskega Naroda“ ni potegoval za te pesmi z znanstve-

slovje“, seveda ne bi nihče proti temu ugovarjal. A ako se razširjajo duševni produkti tako nizke vrednosti v masah med ljudstvo, ki je željno višjega vžitka in širše izobrazbe, tedaj se naj nihče ne pritožuje, ako se proti načinu takega izdajanja slišijo opravičene pritožbe.

Naj nam nihče ne pride več z jako cenenim očitkom, da stojimo na malenkostnem stališču in da ne vemo ceniti znanosti! Radovedni smo, kak „znanstven [napredek“ bodo rodile take